

ਸਮਸ਼ੇਰ ਬਹਾਦਰ, ਪ੍ਰੇਮ ਚੰਦ ਪੰਡਿਤ ਅਤੇ ਪੀ.ਡੀ. ਸਰਮਾ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ,

ਜੇ. ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਕੁਮਾਰ ਮਲਹੋਤਰਾ- ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ- ਜਵਾਬਦਾਤਾ।

1967 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰ. 342.

24 ਅਗਸਤ 1967

ਪੰਜਾਬ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਕੈਲੰਡਰ (1964-65), ਵੋਲ. I, ਭਾਗ Diiijfa'H-ਨਿਯਮ 12 ਅਤੇ 13(1?)—ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ—
ਉਮੀਦਵਾਰ ਨੂੰ ਸਲਾਈਡ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਕਵਰ 'ਤੇ ਲਿਖੇ ਨੋਟਾਂ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿਚ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਪਰ ਇਸਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ
ਗਈ—ਕੀ ਨਿਯਮ 12 ਜਾਂ 13(1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਹੈ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 12 ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ
ਧਾਰਾਵਾਂ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਹਾਲ ਵਿੱਚ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦੁਆਰਾ ਸਿਰਫ਼ ਕਾਗਜ਼ਾਂ, ਕਿਤਾਬਾਂ ਜਾਂ ਨੋਟਸ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੀਆਂ
ਹਨ। ਜੇਕਰ ਮਾਮਲਾ ਧਾਰਾ (ਏ) ਅਤੇ (ਡੀ) ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਮੀਦਵਾਰ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ
ਜਾਵੇਗੀ। ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਨਿਰਦੇਸ਼ ਕਬਜ਼ੇ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ (ਸੀ) ਮਾਲਾ ਫਿਡ ਪਜ਼ਸ਼ਨ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਭਾਵ,
ਉਮੀਦਵਾਰ ਨੇ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਵਿਚ ਸਮੱਗਰੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਉਹ ਕਾਗਜ਼ ਆਦਿ ਲਏ ਸਨ। ਪਹਿਲੇ ਕੇਸ
ਵਿੱਚ, ਉਮੀਦਵਾਰ ਨੂੰ ਉਸ ਖਾਸ ਪੇਪਰ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਹੋਣ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੂੰ ਦੋ ਸਾਲਾਂ ਲਈ
ਅਯੋਗ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 13 (ਬੀ) ਦੀ ਨਿਰਪੱਖ ਪੜਚੋਲ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ
ਇਸ ਦੀਆਂ ਉਪ-ਧਾਰਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰੀਆਂ ਗਈਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਉਮੀਦਵਾਰ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਤਾਂ ਹੀ ਮੰਨਿਆ
ਜਾਵੇਗਾ ਜੇਕਰ ਉਸ ਨੇ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਕੁਝ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਉੱਤਰ ਪੁਸਤਕ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਨੂੰ ਸੌਂਪਣ
ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਸਲ ਕੰਮਾਂ ਲਈ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ। "ਇਮਤਿਹਾਨ
ਲੈਣ ਲਈ" ਸ਼ਬਦ, ਜਦੋਂ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਉਮੀਦਵਾਰ ਨੇ ਇਸ ਨਿਯਮ ਦੇ ਤਹਿਤ
ਦੋਸ਼ੀ ਪਾਏ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਨੋਟਸ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਹੋਵੇਗੀ ਜਾਂ ਸਹਾਇਤਾ ਲਈ
ਹੋਵੇਗੀ। ਜਦੋਂ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਮੀਦਵਾਰ ਨੇ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਦੌਰਾਨ ਆਪਣੇ ਟੇਬਲ 'ਤੇ ਪਏ ਪਾਏ ਗਏ ਸਲਾਈਡ
ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਕਵਰ 'ਤੇ ਲਿਖੇ ਨੋਟਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 13 (ਬੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੋ ਸਾਲਾਂ ਲਈ
ਅਯੋਗ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਕੇਸ ਹੋਵੇਗਾ। ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 12(ਬੀ) ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ,
ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਕਬਜ਼ਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਸੀ ਅਤੇ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 12(ਸੀ) ਦੁਆਰਾ, ਜੇਕਰ ਕਬਜ਼ਾ ਗਲਤ ਸੀ। . 25 ਮਈ, 1967 ਨੂੰ
ਮਾਣਯੋਗ ਸ੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਏ.ਐਨ. ਗਰੇਵਰ ਅਤੇ ਮਾਣਯੋਗ ਸ੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਪੀ.ਸੀ. ਪੰਡਿਤ ਦੀ ਸਮੂਲੀਅਤ ਵਾਲੇ
ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਵਾਲ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਬੈਂਚ ਕੋਲ ਕੇਸ
ਰੈਫਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

ਇਸ ਕੇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਆਖਰਕਾਰ ਮਾਨਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਸ਼ਮਸ਼ੇਰ ਬਹਾਦੁਰ, ਮਾਨਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਪੀ.ਸੀ. ਪੰਡਿਤ ਅਤੇ ਮਾਨਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਪੀ.ਡੀ.

ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਅਤੇ 227 ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ 2 ਸਾਲਾਂ ਲਈ, ਯਾਨੀ ਨਵੰਬਰ, 1965 ਤੋਂ ਅਪ੍ਰੈਲ ਤੱਕ ਅਯੋਗ ਠਹਿਰਾਉਣ ਵਾਲੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ, ਹੁਕਮ ਜਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਦੁਕਵੀਂ ਰਿੱਟ, ਆਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ।, 1967, ਪੰਜਾਬ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਕੈਲੰਡਰ, ਖੰਡ V, ਸਾਲ 1964-65 ਦੇ ਪੰਨਾ 104 'ਤੇ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 13(ਬੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ।

ਰਾਜਿੰਦਰ ਸੱਚਰ, ਅਤੇ ਮੋਹਿੰਦਰ ਜੀਤ ਸਿੰਘ ਸੇਠੀ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ। ਹੰਸ ਰਾਜ ਸੋਢੀ, ਐਨ.ਕੇ. ਸੋਢੀ ਅਤੇ ਬੀ.ਐਸ. ਗੁਪਤਾ, ਵਕੀਲਾਂ ਨਾਲ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ।

ਫੁਲ ਬੈਚ ਦਾ ਹੁਕਮ

ਪੰਡਿਤ ਜੇ.—ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨ, ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਆਰਟੀਕਲ 226 ਅਤੇ 227 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਕੁਮਾਰ ਮਲਹੋਤਰਾ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਪੰਜਾਬ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੁਆਰਾ 7 ਫਰਵਰੀ, 1967 ਨੂੰ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਸਨੂੰ ਦੋ ਸਮੇਂ ਲਈ ਅਯੋਗ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਕੈਲੰਡਰ 1964-65 (ਖੰਡ I) ਦੇ ਪੰਨਾ 104 'ਤੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 13(ਬੀ) ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਾਲ।

ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ 1959 ਵਿੱਚ ਦਸਵੀਂ ਦੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਫਸਟ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੀ। ਉਸਨੇ ਬੀ.ਐਸ.ਸੀ. ਇਮਤਿਹਾਨ 1963 ਵਿੱਚ, ਦਿੱਲੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਤੋਂ ਫਸਟ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ। ਅਗਸਤ 1963 ਵਿਚ ਉਹ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਵਿਖੇ ਪੰਜਾਬ ਇੰਜੀਨੀਅਰਿੰਗ ਕਾਲਜ ਵਿਚ ਦਾਖਲ ਹੋਇਆ, ਜਿੱਥੇ ਉਸ ਨੇ ਅਪ੍ਰੈਲ, 1964 ਵਿਚ ਪਹਿਲਾ ਸਾਲ ਅਤੇ ਅਪ੍ਰੈਲ, 1965 ਵਿਚ ਦੂਜਾ ਸਾਲ ਪਾਸ ਕੀਤਾ। ਦੋਵੇਂ ਪ੍ਰੀਖਿਆਵਾਂ ਵਿਚ ਉਸ ਨੇ ਲਗਭਗ 75% ਅੰਕ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਅਤੇ ਸਮੁੱਚੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਹਿਲੇ ਦਸਾਂ ਵਿਚ ਸਥਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ। ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਉਸ ਨੂੰ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਮੈਰਿਟ-ਕਮ-ਮੀਨਜ਼ ਸਕਾਲਰਸ਼ਿਪ ਨਾਲ ਸਨਮਾਨਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇੰਜੀਨੀਅਰਿੰਗ ਕਾਲਜ ਵਿਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਹੀਨਾਵਾਰ 90. ਅਪ੍ਰੈਲ, 1965 ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਤੀਜੇ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਤਰੱਕੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। 30 ਨਵੰਬਰ, 1965 ਨੂੰ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਤੀਜੇ ਸਾਲ (ਇੰਜੀਨੀਅਰਿੰਗ) ਭਾਗ I ਦੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਲਈ ਹਾਈਡ੍ਰੌਲਿਕ ਮਸ਼ੀਨਾਂ ਦੇ ਪੇਪਰ ਵਿੱਚ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਸਲਾਈਡ ਨਿਯਮਾਂ ਦਾ ਕਵਰ ਪਿਆ ਹੋਇਆ ਪਾਇਆ ਗਿਆ। ਦੁਪਹਿਰ 3.20 ਵਜੇ ਉਸ ਦਾ ਮੇਜ਼ ਪੇਪਰ ਦੁਪਹਿਰ 1.30 ਵਜੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਉਕਤ ਕਵਰ 'ਤੇ ਕੁਝ ਫਾਰਮੂਲੇ ਲਿਖੇ ਹੋਏ ਸਨ। ਕੇਂਦਰ ਦੇ ਡਿਪਟੀ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਨੇ ਸਲਾਈਡ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਕਵਰ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਉੱਤਰ ਪੁਸ਼ਤਕ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿਚ ਲੈ ਲਿਆ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਬਾਕੀ ਸਵਾਲਾਂ ਦੇ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਲਈ ਇਕ ਨਵੀਂ ਜਾਰੀ ਸ਼ੀਟ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਫਿਰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਬਿਆਨ ਦੇਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਕੋਈ ਫਾਰਮੂਲਾ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ

ਸਲਾਈਡ 'ਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਉਸਨੇ ਇਮਤਿਹਾਨ ਵਿੱਚ ਗਲਤ ਤਰੀਕੇ ਅਪਣਾਉਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਹ ਨਹੀਂ ਲਿਖਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਸੂਚਨਾ ਕੇਂਦਰ ਦੇ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਨੇ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ। 18 ਜਨਵਰੀ, 1966 ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਅਸਿਸਟੈਂਟ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਨੇ ਇੱਕ ਪੱਤਰ ਲਿਖ ਕੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ 28 ਜਨਵਰੀ, 1966 ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਿਯਮਾਂ 12 (ਸੀ) ਅਤੇ 13 (ਬੀ) ਦੇ ਅਧੀਨ ਲੰਬਿਤ ਪਏ ਅਨੁਚਿਤ ਮਾਧਿਅਮ ਨਾਲ ਜਾਂਚ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਮਿਲਣ ਲਈ ਕਿਹਾ। .

ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਉਕਤ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਸਹਾਇਕ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਹੋਇਆ, ਜਿੱਥੇ ਉਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪ੍ਰਸ਼ਨਾਵਲੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ। ਪ੍ਰਸ਼ਨਾਵਲੀ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਇਲਜ਼ਾਮ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਉਪਲਬਧ ਸਮੱਗਰੀ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸਵਾਲਾਂ ਦੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤੇ ਅਤੇ ਆਪਣੇ 'ਤੇ ਲੱਗੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ। ਅਜਿਹਾ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨੇ ਫਿਰ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਪੱਤਰ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਉੱਤਰ ਪੁਸਤਕ ਅਤੇ ਸਲਾਈਡ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕਰਕੇ ਕੈਮੀਕਲ ਇੰਜੀਨੀਅਰਿੰਗ ਅਤੇ ਤਕਨਾਲੋਜੀ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਪ੍ਰੋ. ਉਸਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਹਾਈਡ੍ਰੋਲਿਕ ਮਸ਼ੀਨਾਂ ਵਿੱਚ ਪੇਪਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਲਾਈਡ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਕਵਰ 'ਤੇ ਸਮੱਗਰੀ ਲਿਖੀ ਗਈ ਹੈ ਪਰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਇਸਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। 12 ਫਰਵਰੀ, 1966 ਨੂੰ, ਪੰਜਾਬ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਰਜਿਸਟਰਾਰ, ਜੋ ਕਿ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੁਆਰਾ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਨੁਚਿਤ ਸਾਧਨਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਲਈ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸਥਾਈ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ, ਨੇ ਇੱਕ ਨੋਟ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪੰਜਾਬ ਦਾ ਸਮੁੱਚਾ ਇਤਿਹਾਸ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਕੇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਉਸ ਦੀ ਰਾਏ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਕਾਰਨ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਉਸ ਦੀ ਸਿਫਾਰਿਸ਼ ਸੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 13(ਬੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੋ ਸਾਲਾਂ ਯਾਨੀ ਨਵੰਬਰ, 1965 ਤੋਂ ਅਪ੍ਰੈਲ, 1967 (ਚਾਰ ਸੈਸ਼ਨ) ਲਈ ਅਯੋਗ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾਵੇ। ਜਦੋਂ ਇਹ ਨੋਟ ਸਥਾਈ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਮੈਂਬਰ ਬਖਸ਼ੀ ਸ਼ੇਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਸੀ ਕਿ ਸਲਾਈਡ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਕਵਰ 'ਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਕੁਝ ਲਿਖਤਾਂ ਮੌਜੂਦ ਸਨ ਪਰ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਰਗੜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਸਮੱਗਰੀ ਯਕੀਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੀ। 28 ਜਨਵਰੀ, 1966 ਨੂੰ ਇਮਤਿਹਾਨ ਵਿਚ ਇਸ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ 28 ਜਨਵਰੀ, 1966 ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਉਸਨੇ 14 ਫਰਵਰੀ, 1966 ਨੂੰ ਲਿਖਿਆ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਇਸ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਤਲਬ ਕਰਕੇ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ। ਬਖਸ਼ੀ ਸ਼ੇਰ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ 28 ਫਰਵਰੀ 1966 ਨੂੰ 17 ਫਰਵਰੀ, 1966 ਨੂੰ ਇੱਕ ਰਜਿਸਟਰਡ ਪੱਤਰ ਦੁਆਰਾ ਦੁਬਾਰਾ ਮੰਗ ਲਈ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਉਹ ਪੱਤਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਰਸੀਦ ਦੀ ਬਕਾਇਆ ਰਸੀਦ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸੀ, ਪਰ ਉਹ ਨਾ ਤਾਂ ਉਸ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਆਇਆ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕੋਈ ਸੰਚਾਰ ਭੇਜਿਆ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, 11 ਮਾਰਚ, 1966 ਨੂੰ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਨੇ ਆਪਣੀ ਪਿਛਲੀ ਸਿਫਾਰਿਸ਼ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਇਆ ਜਿਸ ਨੂੰ ਸਥਾਈ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਹੋਰ ਮੈਂਬਰਾਂ, ਅਰਥਾਤ, ਬਖਸ਼ੀ ਸ਼ੇਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਜੀ ਐਲ ਚੋਪੜਾ ਨੇ ਸਹਿਮਤੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। 21 ਮਾਰਚ, 1966 ਨੂੰ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 13(ਬੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੋ ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਅਯੋਗ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਯਾਨੀ ਨਵੰਬਰ, 1965 ਤੋਂ ਅਪ੍ਰੈਲ, 1967।

ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਹੋ ਕੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ (1966 ਦਾ ਸੀ.ਡਬਲਯੂ. ਨੰਬਰ 689) ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ। ਇਹ 18 ਨਵੰਬਰ, 1966 ਨੂੰ ਕੌਸ਼ਲ, ਜੇ. ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਆਇਆ। ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਸੀ ਕਿ 21 ਮਾਰਚ, 1966 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਉਚਿਤ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਸਿੱਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦਾ 17 ਫਰਵਰੀ, 1966 ਦਾ ਪੱਤਰ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ 28 ਫਰਵਰੀ, 1966 ਨੂੰ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਦਫਤਰ ਵਿੱਚ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਸਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਉਸਨੇ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਅਯੋਗ ਠਹਿਰਾਉਣ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਕਿ "ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਕੇਸ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖਣ ਲਈ ਇੱਕ ਹੋਰ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ 17 ਫਰਵਰੀ, 1966 ਦਾ ਪੱਤਰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸਨੂੰ।" ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਫਿਰ 16 ਦਸੰਬਰ, 1966 ਨੂੰ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੁਆਰਾ ਦੁਬਾਰਾ ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਹੋਰ ਪ੍ਰਸ਼ਨਾਵਲੀ ਸੌਂਪੀ ਗਈ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਕੁਝ ਲਿਖਤਾਂ ਨੂੰ ਰਗੜਨ ਅਤੇ ਸਲਾਈਡ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਕਵਰ 'ਤੇ ਨਵੀਆਂ ਲਿਖਤਾਂ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਬਾਰੇ ਦੱਸਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। . ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਦਿੱਤੀ

ਉਸਦੇ ਸਵਾਲਾਂ ਦੇ ਜਵਾਬ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, 26 ਦਸੰਬਰ, 1966 ਨੂੰ ਸਹਾਇਕ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਕੇਸ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਨੋਟ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਕਤ ਨੋਟ ਦੇ ਅੰਤਮ ਪੈਰੇ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਹੇਠਾਂ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ: -

“ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ, ਕੇਸ ਨੂੰ ਪੁਨਰ-ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਸਥਾਈ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਮੁੜ-ਸਪੁਰਦ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣਾ ਪੱਖ ਦਰਜ ਕਰ ਸਕਣ ਜੇਕਰ: -

(i) ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਲਿਆ ਗਿਆ ਫੈਸਲਾ ਖੜਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ; ਜਾਂ

(ii) ਉਮੀਦਵਾਰ ਦੁਆਰਾ 16 ਦਸੰਬਰ, 1966 ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਅਣਜਾਣੇ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ।

ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਕਲਪ (ii) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਉਮੀਦਵਾਰ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਕੈਲੰਡਰ, 1964-65, ਖੰਡ 1 ਦੇ ਪੰਨੇ 103-104 'ਤੇ ਨਿਯਮ 12 (ਬੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਮਾਪਦੰਡ ਵਜੋਂ ਉਸ ਪੇਪਰ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਹੋਣ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। (ਉਸ ਸਮੇਂ ਓਪਰੇਟਿਵ ਜਦੋਂ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕਾਰਨ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਸੀ।)

ਜਦੋਂ ਇਹ ਨੋਟ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਅੱਗੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ 28 ਦਸੰਬਰ 1966 ਨੂੰ ਲਿਖਿਆ ਕਿ ਇਸ ਕੇਸ ਨੂੰ ਸਥਾਈ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਮੀਟਿੰਗ ਅੱਗੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਕਤ ਮੀਟਿੰਗ 7 ਫਰਵਰੀ, 1967 ਨੂੰ ਹੋਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਫੈਸਲਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:- ਉਮੀਦਵਾਰ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਕੁਮਾਰ ਮਲਹੋਤਰਾ ਦਾ ਕੇਸ, ਰੋਲ ਨੰਬਰ 317, ਤੀਜਾ ਇੰਜੀਨੀਅਰਿੰਗ ਭਾਗ I ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਨਵੰਬਰ, 1965,

ਕਮੇਟੀ ਵੱਲੋਂ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਸ੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਕੁਮਾਰ ਮਲਹੋਤਰਾ ਵੱਲੋਂ ਦਾਇਰ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਤੇ ਕੇਸ ਦੇ ਸਾਰੇ ਤੱਥ ਅਤੇ ਪੰਜਾਬ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ- ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੱਲੋਂ 16 ਦਸੰਬਰ, 1966 ਨੂੰ ਦਫ਼ਤਰ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਪ੍ਰਸ਼ਨਾਵਲੀ ਦੇ ਜਵਾਬਾਂ ਸਮੇਤ, ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖੇ ਗਏ ਸਨ। ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਕੈਲੰਡਰ, 1965 (ਖੰਡ 1) ਦੇ ਪੰਨਾ 104 'ਤੇ ਦਿੱਤੇ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 13 (ਬੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਮੀਦਵਾਰ ਨੂੰ ਦੋ ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਅਯੋਗ ਠਹਿਰਾਉਣ ਦੇ ਉਸ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਕਾਇਮ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਵੱਲੋਂ 16 ਫਰਵਰੀ, 1967 ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਇੱਕ ਖੱਤਰ ਰਾਹੀਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਜਾਣੂ ਕਰਵਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਮੌਜੂਦਾ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਗਰੇਵਰ, ਜੇ. ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਈ ਸੀ। ਸਾਡੇ ਅੱਗੇ. ਹੁਣ ਤੱਕ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 13 (ਬੀ) ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਉਮੀਦਵਾਰ ਨੇ ਸਲਾਇਡ ਨਿਯਮਾਂ ਆਦਿ ਵਰਗੇ ਯੰਤਰਾਂ 'ਤੇ ਲਿਖੇ ਨੋਟਸ (ਇੰਜੀਨੀਅਰਿੰਗ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਵਿੱਚ ਮਨਜ਼ੂਰ) ਨਾਲ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਦੋ ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਅਯੋਗ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਵੱਖ-ਵੱਖ ਆਧਾਰ 'ਤੇ. ਇਕ ਹੋਰ ਬਹੁਤ ਹੀ ਬਹਿਸ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਨੁਕਤਾ ਜੋ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 13 (ਬੀ) ਵਿਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਕੀ ਉਸ ਦਾ ਕੇਸ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 12 ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਕ ਹੋਰ ਵਿਵਾਦ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਸਥਾਈ ਕਮੇਟੀ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੋਈ ਬੋਲਣ ਵਾਲਾ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਭਗਤ ਰਾਜਾ ਬਨਾਮ ਦਿ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ਼ ਇੰਡੀਆ ਅਤੇ ਹੋਰ (ਸਿਵਲ ਅਪੀਲਾਂ ਨੰ. 2596) ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਤਾਜ਼ਾ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇਸਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਅਤੇ 2597 ਆਫ 1966), ਨੇ 29 ਮਾਰਚ, 1967 ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ। ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਸਾਰੇ ਸਵਾਲ ਨਾ ਸਿਰਫ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਨ, ਸਗੋਂ ਇਹਨਾਂ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨਾਲ ਹੋਰ ਅਜਿਹੇ ਕੇਸਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਸੀ ਜੋ ਲੰਬਿਤ ਹਨ ਜਾਂ ਜੋ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਅਸੀਂ, ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਕੇਸ ਨੂੰ ਫੁੱਲ ਬੈਚ ਕੋਲ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਦੋ ਵਿਵਾਦ ਉਠਾਏ ਗਏ ਸਨ: -

- (i) ਕਿ ਤਤਕਾਲ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸਾਬਤ ਹੋਏ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ, ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 13(ਬੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ; ਅਤੇ
- (ii) ਕਿ ਸਥਾਈ ਕਮੇਟੀ ਇੱਕ ਅਰਧ-ਨਿਆਇਕ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਹੁਕਮ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਇੱਕ ਬੋਲਣ ਵਾਲੇ ਇੱਕ ਹੋਣ ਲਈ. ਕਿ

ਤੁਰੰਤ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਨਾ ਹੋਣ ਕਾਰਨ, ਇਹ ਇਕੱਲੇ ਉਸ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਮਾਰਿਆ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਤੱਥ ਹੁਣ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਰਹੇ ਹਨ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਹਾਈਡ੍ਰੋਲਿਕ ਮਸ਼ੀਨਾਂ ਦੇ ਪੇਪਰ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਹੋ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਸਲਾਈਡ ਨਿਯਮ ਇਸ 'ਤੇ ਲਿਖੇ ਕੁਝ ਫਾਰਮੂਲਿਆਂ ਨਾਲ ਕਵਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਮੇਜ਼ 'ਤੇ ਉਸਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪਏ ਸਨ। ਹਾਈਡ੍ਰੋਲਿਕ ਮਸ਼ੀਨਾਂ 'ਚ ਪੇਪਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਮੱਗਰੀ ਕਵਰ 'ਤੇ ਲਿਖੀ ਹੋਈ ਹੈ ਪਰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਪੇਪਰ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਉਕਤ ਸਮੱਗਰੀ ਦੀ ਕੋਈ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਵਿਚਾਰਨ ਲਈ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ, ਇਹਨਾਂ ਹਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੂੰ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 13(ਬੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਯੋਗ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ. ਇਹ ਆਮ ਆਧਾਰ ਹੈ ਕਿ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨੇ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ, ਉਸ ਨੂੰ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 12 (ਸੀ) ਅਤੇ 13 (ਬੀ) ਦੋਵਾਂ ਤਹਿਤ ਚਾਰਜ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਪਰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਸਥਾਈ ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਨਿਯਮਾਂ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ। ਨਿਯਮ 12 ਅਤੇ 13 ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਨ:-

“12 (ਏ) ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦੇ ਕੋਲ ਕਾਗਜ਼, ਕਿਤਾਬਾਂ ਜਾਂ ਨੋਟ ਮੌਜੂਦ ਪਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਇਮਤਿਹਾਨ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਨਹੀਂ ਹਨ ਅਤੇ ਜੋ ਸੰਭਵ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ ਲਈ ਕੋਈ ਸਹਾਇਤਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ, ਤਾਂ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਉਸ ਦੇ ਖਿਲਾਫ਼. ਪਰ ਕੇਸ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਨੂੰ ਜ਼ਰੂਰੀ ਕਾਗਜ਼ਾਂ ਨਾਲ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਸਬ-ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਦੇਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(ਬੀ) ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਉਮੀਦਵਾਰ ਕੋਲ ਅਣਜਾਣੇ ਵਿੱਚ ਕਾਗਜ਼, ਕਿਤਾਬਾਂ ਜਾਂ ਨੋਟ ਮੌਜੂਦ ਹਨ ਜਾਂ ਉਸ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਯੋਗ ਹਨ ਪਰ ਕਿਹੜੇ ਕਾਗਜ਼, ਕਿਤਾਬਾਂ ਜਾਂ ਨੋਟ ਉਸ ਲਈ ਸਹਾਇਕ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਵਜੋਂ ਉਸ ਪੇਪਰ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਨੈਤਿਕ ਗਿਰਾਵਟ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਮਾਪ.

(c) ਜੇਕਰ ਉਸ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਕਾਗਜ਼ਾਂ, ਕਿਤਾਬਾਂ ਜਾਂ ਨੋਟਾਂ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ ਸਾਬਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਹ ਦੋ ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਅਯੋਗ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਦੋਸ਼ੀ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜੇਕਰ ਉਹ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਾਰ ਆਯੋਜਿਤ ਇਮਤਿਹਾਨ ਲਈ ਜਾਂ ਚਾਰ ਪ੍ਰੀਖਿਆਵਾਂ ਲਈ ਉਮੀਦਵਾਰ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਦੋਸ਼ੀ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੇਕਰ ਉਹ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਦੋ ਵਾਰ ਆਯੋਜਿਤ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਲਈ ਉਮੀਦਵਾਰ ਹੈ।

(d) ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਉਮੀਦਵਾਰ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਦੇ ਪੇਪਰਾਂ ਦੌਰਾਨ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਨੂੰ ਆਤਮ-ਸਮਰਪਣ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਅਣਜਾਣੇ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਗਏ ਕਿਤਾਬਾਂ ਜਾਂ ਨੋਟ ਅਤੇ ਸੂਅਰਵਾਈਜ਼ਰੀ ਸਟਾਫ਼ ਦੇ ਕਿਸੇ ਮੈਂਬਰ ਦੁਆਰਾ ਲੱਭੇ ਜਾਂ ਖੋਜੇ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦੇ, ਤਾਂ ਉਸ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਬਸ਼ਰਤ ਉਸ ਕੋਲ ਨਾ ਹੋਵੇ

ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ। ਪਰ ਕੇਸ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਨੂੰ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। 13 (ਏ) ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਉਮੀਦਵਾਰ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਹਾਲ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜਾਂ ਬਾਹਰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਮੀਦਵਾਰ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨਾਲ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ, ਨਿਗਰਾਨ ਸਟਾਫ਼ ਦੇ ਕਿਸੇ ਮੈਂਬਰ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ, ਆਪਣੀ ਉੱਤਰ-ਪੁਸਤਕ ਨੂੰ ਸੌਂਪਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਮੀਦਵਾਰ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਦਾ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਖਾਸ ਪੇਪਰ ਲਈ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

(ਬੀ) ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਉੱਤਰ-ਪੁਸਤਕ ਦਿਖਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਇਹ ਸਾਬਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਮੀਦਵਾਰ ਨੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਮੀਦਵਾਰ ਤੋਂ ਮਦਦ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਮਦਦ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਜਾਂ ਜੇ ਉਹ ਨਕਲ ਕਰਦਾ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਕਾਗਜ਼, ਕਿਤਾਬ ਜਾਂ ਨੋਟ ਤੋਂ ਨਕਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਮੀਦਵਾਰ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਉੱਤਰ ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚੋਂ ਨਕਲ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਕੱਪੜਿਆਂ ਜਾਂ ਸਰੀਰ ਦੇ ਕਿਸੇ ਹਿੱਸੇ ਜਾਂ ਮੇਜ਼ ਜਾਂ ਡੈਸਕ ਜਾਂ ਯੰਤਰਾਂ (ਇੰਜੀਨੀਅਰਿੰਗ ਪ੍ਰੀਖਿਆਵਾਂ ਵਿੱਚ ਮਨਜ਼ੂਰ) ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੈੱਟ-ਸਕੁਆਇਰ, ਪ੍ਰੋਟੈਕਟਰ, ਸਲਾਈਡ ਨਿਯਮਾਂ 'ਤੇ ਲਿਖੇ ਨੋਟਾਂ ਨਾਲ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਦੇਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਹੈ।, ਆਦਿ, ਜਾਂ ਆਪਣੀ ਉੱਤਰ ਪੁਸਤਕ ਸੌਂਪਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਮਤਿਹਾਨ ਦੇ ਘੰਟਿਆਂ ਦੌਰਾਨ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਹਾਲ ਦੇ ਬਾਹਰ, ਉਸ 'ਤੇ ਮਿਲੇ ਕਿਸੇ ਨੋਟ ਜਾਂ ਕਾਗਜ਼ ਨੂੰ ਨਿਗਲਣ ਜਾਂ ਨਸ਼ਟ ਕਰਨ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਹੈ, ਜਾਂ ਸਲਾਹਕਾਰੀ ਨੋਟਸ ਜਾਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਨੂੰ ਨਸ਼ਟ ਕਰਨ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਣ ਲਈ ਅਯੋਗ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਦੋ ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਵਿੱਚ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਦੋਸ਼ੀ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਉਹ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਾਰ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਲਈ ਉਮੀਦਵਾਰ ਹੈ, ਜਾਂ ਚਾਰ ਪ੍ਰੀਖਿਆਵਾਂ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਦੋਸ਼ੀ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੇ ਉਹ ਕਿਸੇ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਲਈ ਉਮੀਦਵਾਰ ਹੈ। ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਦੋ ਵਾਰ ਆਯੋਜਿਤ।

(c) (i) ਇੱਕ ਉਮੀਦਵਾਰ, ਜੋ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਦੌਰਾਨ, ਜਾਂ ਤਾਂ ਬਲੌਟਿੰਗ ਪੇਪਰ ਜਾਂ ਕਾਗਜ਼ ਦੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਟੁਕੜੇ 'ਤੇ ਪੇਪਰ ਵਿੱਚ ਸੈੱਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਵਾਲ ਜਾਂ ਉਸ ਦਾ ਹੱਲ ਲਿਖਦਾ ਹੈ, ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਾਲ ਲਈ ਅਯੋਗ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

(ii) ਇਮਤਿਹਾਨ ਦੌਰਾਨ, ਪੇਪਰ ਵਿੱਚ ਸੈੱਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਦੀ ਕਾਪੀ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਦੇ ਹੱਲ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਪਾਏ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਉਮੀਦਵਾਰ ਨੂੰ ਦੋ ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਅਯੋਗ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਦੋਸ਼ੀ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

(iii) ਸੁਪਰਵਾਈਜ਼ਰੀ ਜਾਂ ਮੈਨਿਅਲ ਸਟਾਫ਼ ਦੇ ਕਿਸੇ ਮੈਂਬਰ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਬਾਹਰੀ ਏਜੰਸੀ ਦੀ ਮਿਲੀਭੁਗਤ ਨਾਲ ਪੇਪਰ ਵਿੱਚ ਸੈੱਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਵਾਲ ਦਾ ਹੱਲ ਲੱਭਣ ਵਾਲੇ ਉਮੀਦਵਾਰ ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਇਮਤਿਹਾਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਲਈ ਅਯੋਗ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਨਾਲ ਹੀ ਅਜਿਹੀ ਮਦਦ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਇਮਤਿਹਾਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਤੋਂ ਅਯੋਗ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ/ ਜਾਂ ਅਜਿਹੀ ਹੋਰ ਸਜ਼ਾ ਲਈ ਵੀ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਵਾਈਸ ਚਾਂਸਲਰ ਫੈਸਲਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(iv) ਇੱਕ ਉਮੀਦਵਾਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਪੱਤਰ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਪਿਛਲੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਨ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਪਰ ਜੋ ਉਪਰੋਕਤ (i), (ii) ਜਾਂ (iii) ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਲਈ ਅਯੋਗ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਤਿੰਨ ਸਾਲ. ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦੁਆਰਾ ਪਿਛਲੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ

ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਵਿੱਚ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਣ ਲਈ ਅਯੋਗ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਵਾਈਸ-ਚਾਂਸਲਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਜਿਹੀ ਹੋਰ ਸਜ਼ਾ ਲਈ ਵੀ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੋਵੇਗਾ।

" ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 12 ਚਾਰ ਕਿਸਮ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ। ਧਾਰਾ (ਏ) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਜੇਕਰ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦੇ ਕੋਲ ਕੁਝ ਕਾਗਜ਼, ਕਿਤਾਬਾਂ ਜਾਂ ਨੋਟ ਮੌਜੂਦ ਪਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਜੋ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਨਹੀਂ ਸਨ ਤਾਂ ਉਸ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਨੂੰ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦੇ ਕੇਸ ਲਈ ਉਪਬੰਧ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਕੋਲ ਉਸ ਕੋਲ ਕਾਗਜ਼ਾਂ ਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਜਾਂ ਨੋਟ ਮੌਜੂਦ ਪਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਜੋ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ ਪਰ ਜੋ ਉਹ ਅਣਜਾਣੇ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਲੈ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਬਰਖਾਸਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਨੈਤਿਕ ਗਿਰਾਵਟ ਦੇ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਮਾਪਦੰਡ ਵਜੋਂ ਉਸ ਪੇਪਰ ਨੂੰ ਪਾਸ ਕਰਨ ਤੋਂ ਫਿਰ ਅਸੀਂ ਧਾਰਾ (ਸੀ) 'ਤੇ ਆਉਂਦੇ ਹਾਂ, ਜਿਸ ਅਨੁਸਾਰ ਜੇਕਰ ਅਜਿਹੇ ਕਾਗਜ਼, ਕਿਤਾਬਾਂ ਜਾਂ ਨੋਟਾਂ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਗਲਤ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਦੋ ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਅਯੋਗ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਕਲਾਜ਼ (ਡੀ) ਇੱਕ ਅਚਨਚੇਤ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਮੀਦਵਾਰ ਸਵੈ-ਇੱਛਾ ਨਾਲ ਕੇਂਦਰ ਦੇ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਕਾਗਜ਼, ਕਿਤਾਬਾਂ ਜਾਂ ਨੋਟਸ ਦੇ ਸਪੁਰਦ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਅਣਜਾਣੇ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਲੈ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਸੁਪਰਵਾਈਜ਼ਰੀ ਸਟਾਫ ਦੇ ਕਿਸੇ ਮੈਂਬਰ ਦੁਆਰਾ ਲੱਭਿਆ ਜਾਂ ਖੋਜਿਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਉਸ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਬਸ਼ਰਤ, ਬੇਸ਼ੱਕ ਉਸ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕੇਸ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਨੂੰ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਇਹ ਸਾਰੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਹਾਲ ਵਿੱਚ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦੁਆਰਾ ਸਿਰਫ ਕਾਗਜ਼ਾਂ, ਕਿਤਾਬਾਂ ਜਾਂ ਨੋਟਾਂ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਮਾਮਲਾ ਧਾਰਾ (ਏ) ਅਤੇ (ਡੀ) ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਮੀਦਵਾਰ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਨਿਰਦੋਸ਼ ਕਬਜ਼ੇ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ (ਸੀ) ਮਾਲਾ ਭਰਿਆ ਕਬਜ਼ਾ ਹੈ, ਭਾਵ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਉਮੀਦਵਾਰ ਨੇ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਵਿੱਚ ਸਮੱਗਰੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਉਹ ਕਾਗਜ਼ ਆਦਿ ਲਏ ਸਨ। ਪਹਿਲੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਉਮੀਦਵਾਰ ਨੂੰ ਉਸ ਖਾਸ ਪੇਪਰ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਹੋਣ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੂੰ ਦੋ ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਅਯੋਗ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 12 ਦੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦੀ ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦਰਮਿਆਨ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਮੱਤਭੇਦ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 13 ਵਿਚ ਆਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਇਸਦੀ ਧਾਰਾ (ਏ) ਵਿਚ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਦੌਰਾਨ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ, ਸੁਪਰਵਾਈਜ਼ਰੀ ਸਟਾਫ ਦੇ ਕਿਸੇ ਮੈਂਬਰ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ, ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਹਾਲ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜਾਂ ਬਾਹਰ ਉਮੀਦਵਾਰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਮੀਦਵਾਰ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਦਾ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀ ਉੱਤਰ ਪੁਸਤਕ ਸੌਂਪਦਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਉਸ ਪੇਪਰ ਲਈ ਉਸਦੀ ਉੱਤਰ ਪੁਸਤਕ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਆਉ ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਬਾਰੇ ਜਾਂਚ ਕਰੀਏ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਵਿਵਾਦ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਇਹ ਧਾਰਾ, ਮੈਨੂੰ ਇਕਬਾਲ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਸ਼ਬਦ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਤਿੰਨ ਮੁੱਖ ਸੰਕਟਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹੇਗਾ-

(1) ਜੇ ਉੱਤਰ-ਪੁਸਤਕ ਦਿਖਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਇਹ ਸਾਬਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਕਿ ਉਮੀਦਵਾਰ ਨੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਮੀਦਵਾਰ ਤੋਂ ਮਦਦ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਮਦਦ ਦਿੱਤੀ ਹੈ,

(2) ਜਾਂ ਜੇ ਉਹ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ-

(1) ਕਿਸੇ ਕਾਗਜ਼, ਕਿਤਾਬ ਜਾਂ ਨੋਟ ਤੋਂ ਨਕਲ ਕਰਨਾ ਜਾਂ ਨਕਲ ਕਰਨਾ, ਜਾਂ (ii) ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਮੀਦਵਾਰ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਉੱਤਰ ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚੋਂ ਨਕਲ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਹੈ, ਜਾਂ (iii) ਆਪਣੇ ਕੱਪੜਿਆਂ ਜਾਂ ਸਰੀਰ ਦੇ ਕਿਸੇ ਹਿੱਸੇ ਜਾਂ ਮੇਜ਼ ਜਾਂ ਡੈਸਕ ਜਾਂ ਯੰਤਰ (ਇੰਜੀਨੀਅਰਿੰਗ ਪ੍ਰੀਖਿਆਵਾਂ ਵਿੱਚ ਮਨਜ਼ੂਰ) ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੈੱਟ ਵਰਗ, ਪ੍ਰੋਟੈਕਟਰ, ਸਲਾਈਡ ਨਿਯਮ, ਆਦਿ 'ਤੇ ਲਿਖੇ ਨੋਟਾਂ ਨਾਲ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਦਿੱਤੀ ਹੋਵੇ। ਜਾਂ

(3) (ਜੇ ਉਹ) ਦੋਸ਼ੀ ਹੈ- (i) ਉਸ 'ਤੇ ਮਿਲੇ ਕਿਸੇ ਨੋਟ ਜਾਂ ਕਾਗਜ਼ ਨੂੰ ਨਿਗਲਣ ਜਾਂ ਨਸ਼ਟ ਕਰਨ ਦਾ, ਜਾਂ (ii) ਸਲਾਹ-ਮਸ਼ਵਰੇ ਦੇ ਨੋਟਸ ਜਾਂ ਕਿਤਾਬਾਂ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਆਪਣੀ ਉੱਤਰ ਪੁਸਤਕ ਸੌਂਪਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਦੇ ਘੰਟਿਆਂ ਦੌਰਾਨ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਹਾਲ ਦੇ ਬਾਹਰ,

ਉਸ ਨੂੰ ਦੋ ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਲਈ ਅਯੋਗ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਦੋਸ਼ੀ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਉਹ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਾਰ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਲਈ ਉਮੀਦਵਾਰ ਹੈ, ਜਾਂ ਚਾਰ ਪ੍ਰੀਖਿਆਵਾਂ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਦੋਸ਼ੀ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੇ ਉਹ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਦੋ ਵਾਰ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਲਈ ਉਮੀਦਵਾਰ ਹੈ। ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਜਾਣੇ-ਪਛਾਣੇ ਵਕੀਲ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਤਤਕਾਲ ਕੇਸ ਉਪਰੋਕਤ ਅਚਨਚੇਤੀ 2 (iii) ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਸਲਾਈਡ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਕਵਰ 'ਤੇ ਲਿਖੇ ਨੋਟਸ ਦੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਐੱਲ.ਡੀ ਵਕੀਲ.

ਜਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਇਸ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ ਦਾ ਕੇਸ ਨਾਲ ਕੋਈ ਲੈਣਾ-ਦੇਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਸਲਾਈਡ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਕਵਰ 'ਤੇ ਲਿਖੇ ਨੋਟਸ ਦੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਲਈ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਸੀ। ਉਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਇਸ ਨਿਯਮ ਦੇ ਅੰਦਰ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਵਿੱਚ ਸਲਾਈਡ ਨਿਯਮ ਕਵਰ 'ਤੇ ਲਿਖੀ ਸਮੱਗਰੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਮਾਹਰ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਤ ਖੋਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਹਾਈਡ੍ਰੋਲਿਕ ਮਸ਼ੀਨਾਂ ਦੇ ਪੇਪਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਮੱਗਰੀ, ਪਰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਇਸਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਅਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਸਲਾਈਡ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਕਵਰ 'ਤੇ ਲਿਖੇ ਨੋਟਸ ਦੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਦੇਣ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਉਸ ਸਮੱਗਰੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਸੀ।

ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਪੁਜ਼ੀਸ਼ਨ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 13 (ਬੀ) ਵਧੇਰੇ ਖਾਸ ਸੀ ਅਤੇ ਕੱਪੜੇ ਜਾਂ ਸਰੀਰ ਜਾਂ ਮੇਜ਼ ਜਾਂ ਡੈਸਕ ਜਾਂ ਸਲਾਈਡ ਨਿਯਮਾਂ ਆਦਿ ਵਰਗੇ ਯੰਤਰਾਂ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਿੱਸੇ 'ਤੇ ਲਿਖੇ ਨੋਟਾਂ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਨਾਲ ਹੀ ਨਜ਼ਿਠਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 12 ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਜੋ ਕਿ ਵਧੇਰੇ ਆਮ ਸੀ ਅਤੇ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 13 (ਬੀ) ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਚੀਜ਼ਾਂ 'ਤੇ ਲਿਖੇ ਨੋਟਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਕਾਗਜ਼ਾਂ, ਕਿਤਾਬਾਂ ਜਾਂ ਨੋਟਾਂ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਕਿਤੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਉਮੀਦਵਾਰ ਨੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਕਤ ਨੋਟਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਉਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਅਜਿਹੇ ਨੋਟਾਂ ਦਾ ਸਿਰਫ਼ ਕਬਜ਼ਾ ਹੀ ਕੇਸ ਨੂੰ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 13 (ਬੀ) ਦੇ ਅੰਦਰ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਕਾਫੀ ਸੀ। ਨੋਟਸ ਨਾਲ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਲਈ ਹੈ' ਸ਼ਬਦਾਂ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਉਮੀਦਵਾਰ ਨੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਪੱਤਰ ਦਾ ਉੱਤਰ ਦਿੰਦੇ ਸਮੇਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੋਟਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਰੰਤ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਸਲਾਈਡ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਕਵਰ 'ਤੇ ਲਿਖੇ ਨੋਟਸ ਨਾਲ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਦਿੱਤੀ ਸੀ।

ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 13 (ਬੀ) ਦੀ ਇੱਕ ਨਿਰਪੱਖ ਰੀਡਿੰਗ ਇਹ ਦਰਸਾਏਗੀ ਕਿ ਪਹਿਲੀ ਅਚਨਚੇਤ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰ ਪੁਸਤਕ ਦਿਖਾਉਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਇਹ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਉਮੀਦਵਾਰ ਨੇ ਜਾਂ ਤਾਂ ਮਦਦ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਸੀ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਮੀਦਵਾਰ ਨੂੰ ਮਦਦ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਇਮਤਿਹਾਨ ਦਿੰਦੇ ਸਮੇਂ ਉਮੀਦਵਾਰ ਨੇ ਕਿਸੇ ਸੁਚੇਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦੀ ਮਦਦ ਕੀਤੀ ਸੀ ਜਾਂ ਉਸ ਤੋਂ ਮਦਦ ਲਈ ਸੀ। ਦੂਜੀ ਅਚਨਚੇਤੀ ਤਿੰਨ ਸਥਿਤੀਆਂ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਪਹਿਲਾ ਉਦੋਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਮੀਦਵਾਰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਮੀਦਵਾਰ ਤੋਂ ਨਕਲ ਕਰਦਾ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਕਾਗਜ਼, ਕਿਤਾਬ ਜਾਂ ਨੋਟਸ ਤੋਂ ਨਕਲ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਉਸ ਵੱਲੋਂ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਅਜਿਹਾ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਦੌਰਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਦੂਜੇ ਵਿੱਚ, ਉਮੀਦਵਾਰ ਨੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਮੀਦਵਾਰ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਉੱਤਰ ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚੋਂ ਨਕਲ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਇਹ ਦੁਬਾਰਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਮੀਦਵਾਰ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਨਕਲ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਹਿੱਸੇ 'ਤੇ ਇੱਕ ਚੇਤੰਨ ਕਾਰਜ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ

ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਉੱਤਰ ਪੁਸਤਕ। ਤੀਸਰੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਚਿੰਤਤ ਹਾਂ, ਫਿਲਹਾਲ, ਆਓ ਇਸ ਨਿਯਮ ਵਿੱਚ ਦੱਸੀ ਗਈ ਤੀਜੀ ਸਥਿਤੀ ਵੱਲ ਚੱਲੀਏ। ਇਹ ਫਿਰ ਦੋ ਸਥਿਤੀਆਂ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਉਮੀਦਵਾਰ ਆਪਣੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਮਿਲੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨੋਟ ਜਾਂ ਕਾਗਜ਼ ਨੂੰ ਨਿਗਲਣ ਜਾਂ ਨਸ਼ਟ ਕਰਨ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਇੱਥੇ ਦੁਬਾਰਾ ਉਮੀਦਵਾਰ ਨੂੰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਨੋਟ ਜਾਂ ਕਾਗਜ਼ ਨਿਗਲਣਾ ਜਾਂ ਨਸ਼ਟ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਦੇ ਕੋਲ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਅਪਰਾਧਕ ਕਿਸਮ ਦਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਦੂਜੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਉਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਹਾਲ ਦੇ ਬਾਹਰ, ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਉੱਤਰ ਪੁਸਤਕ ਸੌਂਪਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਸਲਾਹ-ਮਸ਼ਵਰਾ ਨੋਟਸ ਜਾਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਵੀ, ਉਮੀਦਵਾਰ ਨੂੰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਨੋਟਸ ਜਾਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਦੀ ਸਲਾਹ ਲੈਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 13 (ਬੀ) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਸਾਰੇ ਸੰਕਟਕਾਲਾਂ ਵਿੱਚ, ਬੇਸ਼ੱਕ, ਇਸ ਸਮੇਂ ਲਈ ਦੂਜੀ ਹੰਗਾਮੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਤੀਜੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ, ਉਮੀਦਵਾਰ ਕੁਝ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਸੁਚੇਤ ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਸੀ। ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਇਮਤਿਹਾਨ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਉਦੋਂ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਉਸ ਨਿਯਮ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉਮੀਦਵਾਰ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਉੱਤਰ ਪੁਸਤਕ ਸੁਪਰਡੈਟ ਨੂੰ ਸੌਂਪਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਸਲ ਕੰਮਾਂ ਲਈ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਹੁਣ ਦੂਜੀ ਅਚਨਚੇਤ ਸਥਿਤੀ ਦੀ ਤੀਜੀ ਸਥਿਤੀ 'ਤੇ ਆਉਂਦੇ ਹਾਂ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਵਰਤੀ ਗਈ ਭਾਸ਼ਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਮੀਦਵਾਰ ਨੇ ਉਕਤ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਈ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਚੀਜ਼ਾਂ 'ਤੇ ਲਿਖੇ ਨੋਟਸ ਦੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਕੀ ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਸਿਰਫ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਮੀਦਵਾਰ ਕੋਲ ਅਜਿਹੇ ਨੋਟ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਉਸਨੂੰ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ? ਦਲੀਲਾਂ ਦੇ ਦੌਰਾਨ, ਸਾਡਾ ਧਿਆਨ 'ਲੈਣਾ ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਵੱਲ ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ ਜਿਸਦਾ ਅਰਥ ਹੈ, 'ਵਰਤਣ ਲਈ', 'ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਲਈ' ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲੈਣਾ। ਪਰ ਵਕੀਲ 'ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਲੈਣ ਲਈ' ਵਾਕੰਸ਼ ਦੇ ਅਰਥ ਦੱਸਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਸਨ ਜੋ ਇਸ ਨਿਯਮ ਵਿੱਚ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਸ਼ਾਇਦ ਕਿਸੇ ਤਰਕ ਨਾਲ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਵਿਆਪਕ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਸਲਾਈਡ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਕਵਰ 'ਤੇ ਲਿਖੇ ਨੋਟਾਂ ਨਾਲ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਜਦੋਂ ਉਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ ਤਾਂ ਇਹ ਨੋਟ ਉਸਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਸਨ। ਪ੍ਰਸ਼ਨ-ਪੱਤਰ। ਪਰ ਕੀ ਇਸ ਅਰਥ ਵਿੱਚ ਇਸ ਨਿਯਮ ਵਿੱਚ 'ਇਮਤਿਹਾਨ ਲੈਣਾ ਹੈ' ਸ਼ਬਦ ਵਰਤੇ ਗਏ ਹਨ? ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕਹਿ ਚੁੱਕਾ ਹਾਂ ਕਿ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 13 (ਬੀ) ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਸੰਕਟਮਈ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕੁਝ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ, ਸੁਚੇਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। 'ਇਮਤਿਹਾਨ ਲੈਣ ਲਈ' ਸ਼ਬਦ, ਜਦੋਂ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਮਤਲਬ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਉਮੀਦਵਾਰ ਨੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਹੋਵੇਗੀ ਜਾਂ ਸਹਾਇਤਾ ਲਈ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਮਤਿਹਾਨ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਨੋਟਸ, ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਨਿਯਮ ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਪਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਅਜਿਹੀ ਵਿਆਖਿਆ ਇਸ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹੋਰ ਸਥਿਤੀਆਂ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਹ ਸਮਝ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਇਸ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹੋਰ ਸਾਰੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਭਾਵੇਂ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਜਾਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ, ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਇਸ ਬਾਰੇ ਸੋਚ ਰਹੇ ਸਨ।

ਇਮਤਿਹਾਨ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਅਤੇ ਸੁਚੇਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਕੰਮ ਲਈ ਉਮੀਦਵਾਰ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਫਿਰ ਉਹ ਉਸ ਨੂੰ ਇਸ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਈਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਚੀਜ਼ਾਂ 'ਤੇ ਲਿਖੇ ਨੋਟ ਰੱਖਣ ਲਈ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਬਾਰੇ ਕਿਉਂ ਸੋਚਦੇ ਹਨ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਜਦੋਂ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 12 ਸਾਰਿਆਂ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਕਿਸਮ ਦੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ (ਨੋਟਾਂ ਦੀਆਂ), ਦੋਵੇਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਮਾਲਾ-ਮਾਫੀ। ਇਹ ਜਾਇਜ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਲੀਲ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕੱਪੜਿਆਂ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਿੱਸੇ 'ਤੇ ਲਿਖੇ ਨੋਟ, ਆਦਿ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 12 ਵਿਚ ਵਰਤੇ ਗਏ 'ਨੋਟਸ' ਸ਼ਬਦ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ। ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਆਪਣੇ ਕੱਪੜੇ ਦੇ ਕਿਸੇ ਹਿੱਸੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਸਾਧਨ ਜਾਂ ਮੇਜ਼ ਜਾਂ ਡੈਸਕ 'ਤੇ ਨੋਟ ਲਿਖਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਫਿਰ ਵੀ 'ਨੋਟ' ਬਣੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨਾ ਬੰਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰਕ ਨਾਲ ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਉਮੀਦਵਾਰ ਮੇਜ਼ ਜਾਂ ਡੈਸਕ ਜਾਂ ਕੱਪੜੇ ਜਾਂ ਸਲਾਈਡ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਕਵਰ 'ਤੇ ਨੋਟ ਲਿਖਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੋਟਾਂ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। . ਮੇਜ਼, ਮੇਜ਼ ਜਾਂ ਕੱਪੜੇ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਇਮਤਿਹਾਨ ਦੇ ਰਿਹਾ ਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਉਸ ਸਮੇਂ, ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿਚ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਵਿਚ ਹੁੰਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਚੀਜ਼ਾਂ 'ਤੇ ਲਿਖੇ ਨੋਟਸ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਜ਼ਰੂਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਇਹ ਸਮਝਣਾ ਵੀ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦੇ ਕੋਲ ਅਣਜਾਣੇ ਵਿੱਚ ਉਸ ਵਿਸ਼ੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕੁਝ ਨੋਟ ਸਨ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੀ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਸ ਦਾ ਕੇਸ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 12 ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕਰਨ ਤੋਂ ਸਿਰਫ਼ ਰੋਕਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਪੇਪਰ, ਪਰ ਜੇਕਰ ਉਸ ਕੋਲ ਸਲਾਈਡ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਕਵਰ 'ਤੇ ਲਿਖੇ ਨੋਟ ਸਨ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਨਹੀਂ ਸਨ, ਤਾਂ ਉਹ ਦੋ ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਲਈ ਅਯੋਗ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਵਿਦਵਾਨ ਦੁਆਰਾ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਲਈ ਵਕੀਲ। ਇਹ ਇਹ ਵੀ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੇ ਸੋਚਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਮੀਦਵਾਰ ਨੂੰ ਨਿਯਮ 13(ਬੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੋ ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਅਯੋਗ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਸਲਾਈਡ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਕਵਰ 'ਤੇ ਲਿਖੇ ਨੋਟਸ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਸਹਾਇਤਾ ਲੈਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹੇ ਨੋਟਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਸਦਾ ਕੇਸ, ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 12(ਬੀ) ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਕਬਜ਼ਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਸੀ ਅਤੇ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 12(ਸੀ) ਦੁਆਰਾ, ਜੇਕਰ ਕਬਜ਼ਾ ਗਲਤ ਸੀ। ਇਹ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 13(c)(i) ਤੋਂ (iv) ਵੀ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੇ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਜਿੱਥੇ ਉਮੀਦਵਾਰ ਨੇ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਸੁਚੇਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਪਰ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਵਿਚਾਰੀ ਰਾਏ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ। ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਬਿੰਦੂ 'ਤੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਨਹੀਂ ਹਾਂ।

ਕਿਉਂਕਿ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਮਾਹਰ ਦੁਆਰਾ ਤਤਕਾਲ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਸਲਾਈਡ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਕਵਰ 'ਤੇ ਲਿਖੇ ਨੋਟਸ ਦੀ ਕੋਈ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ, ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 13 (ਬੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੋ ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਅਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੀ ਦੂਜੀ ਦਲੀਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਗਲਤ ਆਦੇਸ਼ ਬੋਲਣ ਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਮੈਂ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਾਂਗਾ, ਅਣਗਹਿਲੀ ਵਾਲੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਾਂਗਾ ਅਤੇ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕਰਾਂਗਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਲਾਗਤਾਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

ਸ਼ਮਸ਼ੇਰ ਬਹਾਦੁਰ, ਜੇ.-ਮੈਂ ਪੰਡਿਤ, ਜੇ. ਦੁਆਰਾ ਪਹੁੰਚੇ ਸਿੱਟੇ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ, ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 13(ਬੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਲਗਾਈ ਗਈ ਅਯੋਗਤਾ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ

ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਜੋ ਕੁਝ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਹਾਈਡ੍ਰੋਲਿਕ ਮਸ਼ੀਨਾਂ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਲਾਈਡ ਨਿਯਮ ਦੇ ਕਵਰ 'ਤੇ ਲਿਖੀਆਂ ਕੁਝ ਫਾਰਮੂਲਿਆਂ ਦੀਆਂ ਕੁਝ ਲਾਈਨਾਂ। ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਮਾਹਰ ਦੀ ਰਾਏ ਅਨੁਸਾਰ ਇਸ

ਸਮੱਗਰੀ ਦੀ ਕੋਈ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਹਾਈਡ੍ਰੋਲਿਕ ਮਸ਼ੀਨਾਂ ਦੇ ਪੇਪਰ ਵਿੱਚ ਇਮਤਿਹਾਨ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਲਗਭਗ ਦੋ ਘੰਟੇ ਬਾਅਦ ਦੁਪਹਿਰ 3.20 ਵਜੇ ਪ੍ਰੀਖਿਆਰਥੀ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਡੈਸਕ 'ਤੇ ਸਲਾਈਡ ਨਿਯਮ ਕਵਰ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਅਤੇ ਛੁਪਿਆ

ਹੋਇਆ ਸੀ। ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ, 'ਨੋਟਾਂ' ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਸੀ ਅਤੇ 'ਅਣਜਾਣੇ' ਜੋ ਕਿ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 12 (ਬੀ) ਦਾ ਮੁੱਖ ਨੋਟ ਹੈ, ਇਸਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਬਿੰਦੂ ਵਿੱਚ ਕੇਸ ਵੱਲ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰੇਗਾ। ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਕਬਜ਼ੇ ਦੇ ਇੱਕ

ਸਧਾਰਨ ਕੇਸ ਨੂੰ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 13 (ਬੀ) ਦੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਧਾਰਾਵਾਂ ਨਾਲ ਮਿਲਾਉਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਕਿਉਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦੇ ਹਨ ਜੋ ਪੰਡਿਤ, ਜੇ. ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਨਤੀਜੇ ਹਨ। ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਅਤੇ ਚੇਤਨ

ਦਿਮਾਗ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਦੋਸ਼ੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆਰਥੀ ਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਖਤ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ। "ਇਮਤਿਹਾਨ ਲਿਆ" ਮੁਹਾਵਰੇ ਨੂੰ ਇਸਦੇ ਅਰਥ ਅਤੇ ਸੰਵਾਦ ਦੋਵਾਂ ਵਿੱਚ ਸੰਦਰਭ ਅਤੇ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 13 (ਬੀ) ਦੀ ਸੈਟਿੰਗ ਤੋਂ ਰੋਸ਼ਨੀ ਅਤੇ ਅਰਥ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨੇ

ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ, ਜਿਸਦਾ ਪੰਡਿਤ, ਜੇ. ਦੁਆਰਾ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। "ਇਮਤਿਹਾਨ ਲਿਆ" ਸ਼ਬਦ ਇਮਤਿਹਾਨ ਦੇ ਸਮੇਂ ਸਲਾਈਡ ਨਿਯਮ ਕਵਰ 'ਤੇ ਸਿਰਫ "ਨੋਟਸ" ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਪਾਏ ਜਾਣ ਲਈ ਇੱਕ ਸਮੀਕਰਨ ਵਜੋਂ ਜਦੋਂ

ਨਿਰਵਿਵਾਦ ਤੱਥ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 12 (ਬੀ) ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਅਤੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹਨ।

ਪੀ.ਡੀ. ਸ਼ਰਮਾ, ਜੇ.-ਮੈਂ ਪੰਡਿਤ, ਜੇ. ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ ਅਤੇ ਜੋੜਨ ਲਈ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਬੀ.ਆਰ.ਟੀ.

Translator Sawan Khosla

(ਡਿਸਕਲੇਮਰ :- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕਦਮੇ ਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਨ ਪਰਮਾਣਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।)